

Piotr Rubik, Kropelka rosy, kropla krwi

1.

Pory dnia i pory roku to zamiana ciepła w chłód,
I jaskrawości w cień.

Nie wie nikt, czym dobro jest, czym zło,
Póki nie zrani go róży cień.

Kropelka rosy, kropla krwi na wieki wieków -
Ja i ty.

Kto zdrady zapach płatki rozkwila,
Różami pachnie wieczność i chwila.

Zamglone oczy, drżący głos na wieki wieków -
Słony los.

Pierwsze wyznania, pierwsze wzruszenia,
Zachowaj Panie od zapomnienia.

Mimo bólu, mimo łez moja miłość wieczna jest,
Mimo cierpień, mimo zła moja miłość wiecznie trwa.

Mimo bólu, mimo łez moja miłość wieczna jest,
Mimo cierpień, mimo zła moja miłość wiecznie trwa.

2.

Pory dnia i pory życia to zamiana śmiechu w żal,
I łagodności w gniew.

Nie wie nikt, czym dobro jest, czym zło,
Póki nie zrani go róży krzew.

Kropelka rosy, kropla krwi na wieki wieków -
Ja i ty.

Kto zdrady zapach płatki rozkwila,
Różami pachnie wieczność i chwila.

Zamglone oczy, drżący głos na wieki wieków -
Słony los.

Pierwsze wyznania, pierwsze wzruszenia,
Zachowaj Panie od zapomnienia.

Kropelka rosy, kropla krwi ja jestem tobą -
Ja to ty.

Różami pachnie chwila i wieczność,
Życie bez siebie to niedorzeczność.

3.

Gdy przejść do wszystkich, Rosji chłód, gdy ciepła cierpień,
Sprawią cud.

Każde wzruszenie, każde wyznanie,
Od zapomnienia zachowaj Panie.

Mimo bólu, mimo łez moja miłość wieczna jest,
Mimo cierpień, mimo zła moja miłość wiecznie trwa.

Mimo bólu, mimo łez moja miłość wieczna jest,
Mimo cierpień, mimo zła moja miłość wiecznie trwa...